

Ο Δωρητής

Εργασία της Ιωάννας Φράγκου – Γ'1

Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα... αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία... Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «Δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;

Αυτά τα Χριστούγεννα πέρασαν αρκετά ευχάριστα και συναρπαστικά για μένα, αφού διάβασα το βιβλίο που ονομάζεται «Δωρητής». Στο μυαλό μου κυριαρχούσαν μόνο δύο λέξεις, το **αν** και το **πώς**.

Συνέχεια αναρωτιόμουν... **πώς** θα ζούσα χωρίς αισθήματα, **πώς** θα έβρισκα τον τρόπο να εκδηλώσω αυτό που ένιωθα, **πώς** θα ζούσα σε μια κοινωνία με απόλυτη ισότητα, **πώς** θα διασκεδάσαμε, **πώς** θα διευρύνουμε τους ορίζοντές μας, αφού θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε ελάχιστο λεξιλόγιο, **πώς** θα λέγαμε την άποψή μας χωρίς να φοβόμαστε και τέλος **πώς** θα αγνοούσαμε το θάνατο, αν ζούσαμε σε μια κοινωνία σαν και εκείνη που περιγράφεται στο ανάγνωσμα.

Επίσης αναρωτήθηκα **αν** όλες οι κινήσεις μας καταγράφονται, **αν** στο μέλλον θα υπάρξει μια κοινωνία τόσο απόλυτη και αυστηρή ή ακόμα **αν** υπάρχει μια τέτοια κοινωνία σε έναν άλλο κόσμο....

Στην κοινότητα όπου ζει ο Τζόννας όλα είναι μελετημένα, οργανωμένα, ισόνομα, δίκαια, η συμπεριφορά των ανθρώπων ευγενική, το κλίμα προσαρμοσμένο στις ανθρώπινες ανάγκες... μοιάζει σαν μια τέλεια κοινωνία. Όμως με πρότυπο το δικό μας γνωστό κόσμο, οι ελλείψεις είναι αρκετές. Αρχικά, η τυπικότητα είναι τόσο εμφανής, που οι κοινωνικές και οικογενειακές σχέσεις έχουν τυποποιηθεί και έχουν ανούσια ύπαρξη. Η τυπική χειραψία, η συγγνώμη, το ευχαριστώ στην περιγραφόμενη κοινωνία έχουν χάσει την αξία, τη δύναμη, τη σημασία τους. Οι σχέσεις δεν έχουν κάποιο νόημα, αφού το συστατικό που είναι απαραίτητο για να επιτύχει μια σχέση απουσιάζει. Οι σχέσεις δεν υπάρχουν, αν δεν μπορείς να μοιραστείς, να δώσεις και να εισπράξεις συναισθήματα. Στη σημερινή κοινωνία είναι αρκετά προσβλητικό να χαρακτηρίζεις κάποιον αναίσθητο, όμως αν

σκεφτούμε τον κόσμο του Τζόννας κανένας δεν είχε ιδέα για το τι σημαίνει χαρά, απογοήτευση, πόνος, ικανοποίηση, ΑΓΑΠΗ και όμως παραδόξως μπορούσαν να ζουν.

Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;

Η κοινότητα δεν ήθελε να δεσμευτεί, δεν ήθελε να κουβαλά τον πόνο, την πίκρα, τη ματαιοδοξία του κόσμου και γι' αυτό δεν επιθυμούσε καμία ανάμνηση από τα παλιά χρόνια. Όμως μαζί με τις δυσάρεστες αναμνήσεις απείχαν και από τις ευχάριστες, αυτές που γεμίζουν τον άνθρωπο, που όταν τις αναπολεί εμφανίζεται ένα χαμόγελο που αποπνέει ικανοποίηση, ελπίδα, σκοπό.

Επιπλέον, οι αναμνήσεις αποτελούν τη προσωπική κληρονομιά κάθε ανθρώπου και έτσι ο καθένας απολαμβάνει τη ζωή του μέσα από τις αναμνήσεις, χωρίς να χρειάζεται να επικρίνεται για αυτές από άλλους, όπως γίνεται με τις απόψεις. Για πολλούς οι αναμνήσεις έχουν αποτελέσει πηγή έμπνευσης για συγγραφή με κύρια παραδείγματα τα αυτοβιογραφικά έργα, μυθιστορήματα ή κινηματογραφικά φιλμ βασισμένα σε μνήμες. Θα ήθελα να τελειώσω με το εξής ρητό:

«Συλλέξτε αναμνήσεις, όχι αντικείμενα»

Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;

Ο κόσμος της απόλαυσης

Αν είχα την ευκαιρία να δημιουργήσω έναν κόσμο από την αρχή, θα προσπαθούσα να συμπεριλάβω όλα εκείνα που πιστεύω ότι κάνουν τον άνθρωπο ευτυχισμένο.

Θα ήταν ένας κόσμος όχι πολύ διαφορετικός από τον δικό μας, γιατί ο δικός μας είναι πανέμορφος, μόνο που ασήμαντα πράγματα μάς εμποδίζουν να τον δούμε. Αυτά που θα άφηνα ανέγγιχτα θα ήταν τα συναισθήματα, και τα όμορφα και τα άσχημα, διότι χωρίς τα άσχημα δεν θα εκτιμούσαμε τα όμορφα. Όμως τα αρνητικά δε θα υπερτερούσαν, επειδή αν συνέβαινε αυτό θα συνέχιζαν να υπάρχουν ψυχολογικές διαταραχές, διαπράξεις αυτοκτονίας, η υποτίμηση της ζωής.

Επίσης οι άνθρωποι που θα ζούσαν σε εκείνο τον κόσμο θα είχαν απαλλαγεί από τη φτώχεια, την πείνα, τους πολέμους και τις οικονομικές κρίσεις, αφού αυτά τα χάρτινα «αντικείμενα» δε θα υπήρχαν για να δυσκολεύουν τη ζωή των ανθρώπων. Με την άγνοια των χρημάτων, ο νέος κόσμος θα λειτουργούσε με την καλοσύνη, με τη θέληση και όχι με στόχο την ικανοποίηση των συμφερόντων. Δε θα υπήρχαν ωφελιμιστές και φυγόπονοι πολιτικοί. Όλοι θα ήταν πραγματικά ίσοι και ο χλευασμός και η ειρωνεία δε θα υπήρχαν στο λεξιλόγιο και στο μυαλό των ανθρώπων. Οι θρησκευτικές αντιλήψεις δε θα υπερτερούσαν από τη λογική, ώστε να υπάρχουν συγκρούσεις για θρησκευτικά ζητήματα.

Ένα άλλο θετικό που θα είχε η κοινωνία, είναι ότι θα απουσίαζε το άγχος και η πίεση, ο καθένας θα έκανε κάτι με τη θέλησή του, χωρίς χρονικά περιθώρια. Τέλος, όλα τα όνειρα των ανθρώπων θα πραγματοποιούνταν. Επομένως, οι άνθρωποι θα ΖΟΥΣΑΝ, θα ζούσαν αληθινά, γιατί θα απολάμβαναν πραγματικά τη ζωή τους, χωρίς να σκέφτονται τα χρήματα, τα σχόλια που θα εισέπρατταν αν έκαναν οτιδήποτε, θα ήταν πρόσχαροι και το χαμόγελο δε θα έλειπε ποτέ από τα πρόσωπά τους. Έτσι θα έφευγαν από έναν όμορφο και όχι όπως συνηθίζουμε να λέμε... από έναν μάταιο κόσμο.